Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI Nr. 30 (762) ★ joi 28 iulie 1960 ★ 8 pagini 30 bani

Grijă părintească

Care dintre voi nu-și amintește ziua de duminică 24 iulie ? Crainicul a transmis vestea pe calea undelor. Părinții s-au adunat lîngă aparatul de radio, iar voi, alături de ei, ați ascultat împreună emoționați: „Transmitem Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la reducerea prețurilor de vînzare cu amănuntul la unele bunuri de larg consum"...

Crainicul citea mai departe Hotărîrea cu voce egală și caldă. Pe fețele părinților voștri ați văzut atunci înflorind zîmbetul de bucurie pe care atît de des îl vedeți în vremea noastră pe chipurile lor. Vă mai amintiți ? Crainicul terminase demult să citească hotărîrea. In casă parcă totul se schimbase. Era mai multă veselie. Mama te-a trimis apoi în graba mare pînă la primul chioșc de ziare sau la oficiul poștal să cumperi „Scînteia". Te-ai întors alergînd într-un suflet cu ziarul strîns la piept. Mai apoi, în casă, toți discutau cu însuflețire. Tatăl, cu ziarul în mînă, a început să explice celor din casă, Hotărîrea. „Iată, v-a spus el, partidul și guvernul poartă necontenit de grijă oamenilor muncii din patria noastră. Măsurile acestea au putut fi luate pentru că noi, părinții voștri, îndrumați de partid, am muncit mai bine, făcînd să crească producția industrială și agricolă, să crească productivitatea muncii și o dată cu aceasta să se facă reducerea prețului de cost. Peste tot muncitorii au muncit cu înflăcărare pentru obținerea de economii peste cele planificate, pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat pe semestrul I al anului 1960. Această Hotărîre face parte dintr-un întreg complex de măsuri care se vor lua de către partid și guvern în decursul planului de 6 ani, pentru ca viața noastră să devină din ce în ce mai bună, mai luminoasă și mai fericită. Asta înseamnă mai multe alimente, mai multe haine și posibilități uriașe privind ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii".

S-a oprit apoi, doar o clipă și, imediat, continuînd, s-a uitat la voi, copiii : „Mi-amintesc că pe vremuri mulți oameni săraci ar fi vrut să învețe carte. Dar asta însemna un lux pentru ei. Astăzi, 2.100.000 de elevi din clasele I-a pînă la a VII-a vor primi gratuit manualele școlare. Vedeți, voi, partidul și guvernul vă poartă de grijă să deveniți oameni luminați și culți, folositori societății noastre noi — socialiste. Iar noi, părinții voștri, vom putea de acum înainte, cu salariile noastre, să cumpărăm mult mai multe lucruri ca pînă acum. Doar s-au redus prețurile la peste 1.100 de sortimente de mărfuri! La carne de porc, orez, produse de franzelărie, citrice, textile, încălțăminte, obiecte de uz gospodăresc, medicamente și altele. De acum înainte masa noastră va fi mai îmbelșugată, vom putea cumpăra mai multă încălțăminte, confecții etc.

Știți voi cît va cîștiga populația țării noastre anual ? 1.000.000.000 lei. Toate acestea vor contribui la ridicarea în continuare a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. De aceea, astăzi trebuie să ne îndreptăm gîndurile noastre pline de recunoștință către partidul nostru drag, care ne poartă această grijă părintească"...

Seara, tîrziu, v-ați gîndit la aceste cuvinte minunate. Inimile voastre s-au umplut de mîndrie și fericire că trăiți asemenea vremuri și cele mai frumoase gînduri și mulțumiri le-ați închinat partidului-părinte.

Vacanță la Iași

S-a întîmplat așa : Carnetul și Creionul sforăiau zdravăn pe un birou, cînd Biletul de tren pătrunse în odaie și-i zgîlțîi :

– Am două locuri pentru voi în acceleratul de Iași. Haideți să scrieți un reportaj.

– Mda... ce tot spui ? Noi lucrăm la o gazetă pentru copii iar acum copiii sînt în vacanță, n-avem ce scrie ! ridică din... coperți Carnetul.

– Așa credeți voi !? Ia poftiți cu mine, somnoroșilor, și-o să vă convingeți foarte repede că nu aveți dreptate.

...Să pornim și noi pe urmele celor trei.

★

– Dănuț, rostește-ți mai nuanțat replica !

– Elena, nu sta cu spatele spre sală ! Așa, bine, dar mai degajat... Perfect !

...Ne aflăm în plină repetiție la sceneta „Pilulele", pe care pionierii de la tabăra locală a Școlii medii nr. 2 din Iași o pregătesc pentru carnavalul pe oraș care va avea loc în curînd. Se vede că le place sceneta : e hazlie, interesantă. In rolul lui Victor – Dan Pancu; în rolul lui Demostene – Adrian Popescu ; în rolul lui Fantomas – Gheorghiță Leuștean ; în rolul Vioricăi – Elena Radu. Regia – tovarășa profesoară Hodoroabă. Incetul cu încetul, pe măsură ce repetițiile înaintează, personajele prind viață, acțiunea se leagă din ce în ce mai bine. In curînd, micii interpreți vor înfrunta prima ridicare a cortinei ; privirile curioase ale primilor spectatori. Cu cîteva zile în urmă, acești harnici artiști amatori au fost niște curajoși practicanți ai brasului și fluturelui; în alte zile, au vizitat muzee ; la cinematograf nu le scapă nici un film.

Din păcate, însă, mai găsești și cîte un băiat care, nu se știe de unde, are despre vacanță

O părere ciudată

Il vedeți ? Stă colo, ceva mai jos de școală, rezemat de un gard. E plictisit, cască.

– Numele ?

– Neculai Iriciuc, clasa a VII-a, Școala de 7 ani nr. 4.

– Pionier ?

– Ihî...

– Dar cravata ? De ce nu porți cravata roșie ?

– Păi, e vacanță...

– Și, cum așa, dacă e vacanță înseamnă că nu mai ești pionier ?

– ...

– Dar, ia spune, la tabăra locală te duci ? Cunoști programul de activitate ?

– Păi... eu... hm... nu... doar e vacanță !

Cu alte cuvinte, la Iriciuc, vacanța = plictiseală, timp pierdut. Ce crezi, Nicușor, ai să ai ce povesti colegilor, la toamnă, despre cum ți-ai petrecut vacanța ?

De vorbă cu... tenisul de cîmp!

Dar, să-l lăsăm pe Iriciuc să mediteze (adică, ce să mai mediteze; să-și pună deîndată cravata roșie și să se ducă la tabără !), iar noi să-i însoțim în continuare pe cei doi prieteni. Carnetul și Creionul, „reveniți în formă". Incotro se îndreaptă oare ? Ocolesc Palatul Culturii și se alătură unui grup de copii, unii cu saci de sport în mînă, alții cu mingi de plajă. Deci, peste cîteva clipe vom poposi la ștrand. O mică discuție cu controlorul de la intrare, care se interesează dacă nu cumva Creionul e chimic (creioanele chimice n-au voie la ștrand și se știe de ce) și apoi, la bazin. Iată : copii în apă, bălăcindu-se în voie ; copii pe plajă, acumulînd belșug de ultraviolete; copii la adăpostul umbrarelor, mîncînd cu poftă roșii proaspete cu brînză și cu... caise, gustare de sezon. Intrucît Carnetul este oprit de medic să se scalde, iată-l plimbîndu-se pe mal. Creionul însă nu scapă prilejul ; trece înot lungimea bazinului. Dintr-o parte a parcului ce înconjoară ștrandul se aud deodată niște pocnete seci. Să vedem, împreună cu cei doi, despre ce este vorba. Iată, un teren de sport pe zgură roșie, despărțit de o plasă care se ridică de la sol pînă la brîu. Jucătorii, doi pionieri, cu rachete în mîini.

– Vă place cum joacă băieții ? se aude un glas.

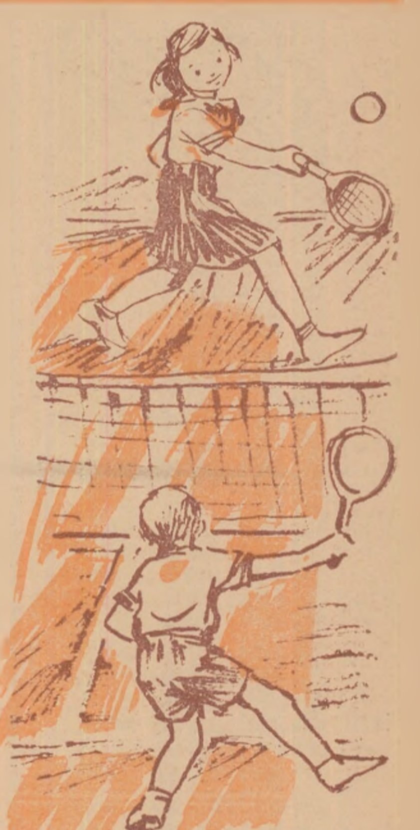
Glasul venea de pe o bancă din marginea terenului. Flăcăul zvelt, îmbrăcat complet în alb, care ne vorbise, se recomandă :

– Îmi dați voie : Tenisul de cîmp.

Bucuroși de cunoștință, ne așezăm. In timp ce urmărim rapidele schimburi de mingi, deplasările spectaculoase ale jucătorilor pe teren, ascultăm spusele Tenisului.

– Sînt un sport binecunoscut. Particularitatea mea constă în aceea că, asemeni prietenului meu, Inotul, dezvolt multilateral calitățile sportivului. Prin mine capeți rezistență, forță, rapiditate, suplețe. Marele meu regret a fost multă vreme acela că nu puteam să-i aleg pe cei care meritau într-adevăr să se bucure de mine. Cu cincisprezece ani în urmă, mai eram încă închis cu strășnicie între garduri înalte, în locuri unde nu puteai pătrunde decît pe canapeaua unei limuzine scumpe. Mi se spunea „sportul nobil"... Eu însă, în timp ce domnii, după două-trei servicii schimbau bucuroși racheta cu paharul, mă uitam lung la copiii zdrențăroși care readuceau jucătorilor mingile ieșite din teren. Așa-zișii „băieți la minge" erau copiii oamenilor nevoiași. Și lor le plăcea tenisul, dar, din păcate, erau siliți să se mulțumească numai cu privitul. Acum, însă, majoritatea celor care își petrec în tovărășia mea timpul liber vin pe teren direct de la strung. Sînt căutat și de copii, mai ales acum, în vacanță. Am aici vreo 40 de „speranțe" sub paisprezece ani. Iată-l pe Constantin Vuza din clasa a VII-a a Școlii de 7 ani nr. 20. Am mare încredere în el. Îmi place, e silitor. Împreună cu ceilalți, se pregătește cu tragere de inimă în vederea concursului pe care îl vom ține în cinstea lui 23 August...".

Nota zece la prietenie

Ne aflăm în sala de lectură a secției de copii din cadrul Bibliotecii regionale din Iași. Aici, în liniștea netulburată ore întregi, i-am găsit, alături de alți pasionați mici cititori, cărora vacanța le dă prilejul să petreacă mai mult timp în tovărășia autorilor preferați, și pe cei doi frați, Nicușor și Mihai Patriciu. Primul e în clasa a VII-a, iar celălat în clasa a VI-a a Școlii de 7 ani nr. 3. Nicușor și Mihai sînt nu numai frați, ci și prieteni, ceea ce nu-i puțin. Îndrăgesc aceleași cărți – fișele lor de cititori sînt pline de titluri – și joacă în aceeași echipă de fotbal – nu de mult, în meciul cu reprezentativa Școlii de 7 ani nr. 19, Nicușor a înscris două goluri, iar Mihăiță a „salvat" de pe linia porții un „gol gata făcut". Intre ei nu se nasc niciodată certuri ; se ajută la învățătură, la treburile gospodărești. Au și aceleași planuri pentru viitor: să devină lăcătuși mecanici. Pretutindeni îi vezi împreună : la plimbare, în tabăra locală, la bibliotecă... Nu-i așa că-i plăcut ? Carnetul și Creionul se grăbesc să însemne : „Nota 10 la prietenie".

In loc de încheiere

Dar vacanța are în Iași și alte aspecte. Sute de pionieri vin sau merg către gară cu geamantane și rucsacuri. Aceasta înseamnă că se duc sau se înapoiază din taberele centrale și regionale. Numeroase grupuri pot fi întîlnite și vizitînd orașul : sînt pionierii sosiți în excursie din comunele regiunii. O cunoștință plăcută am făcut cu cîteva zeci de pionieri din comuna Cîrpiți care, cu prilejul unei excursii de trei zile, în care vizitaseră Lacul Roșu și Cheile Bicazului, au poposit în Iași. Niște pionieri tare harnici ; în această vacanță, pe ogoarele celor trei gospodării agricole colective din comună și ale gospodăriei de stat „Popricani" prezența lor s-a făcut simțită din plin. Au lucrat la întreținerea culturilor, au cules spice... Elena Iladie, președintă de detașament, Mihai Coviță, Eleonora Mucică au fost printre cei mai harnici. Dar, pentru că veni vorba de spice, să notăm că nici pionierii din oraș nu sînt mai prejos. Cei de la tabăra locală a Școlii medii nr. 5, de pildă, au mers săptămîna trecută la G.A.S.-Bucium, unde au dat tradiționalul ajutor pionieresc la recoltare.

Creionul și Carnetul sînt mulțumiți. Invitația Biletului de tren le-a prins bine. S-au convins că vacanța nu înseamnă moțăit și pierdere de vreme, ci veselie, sport, hărnicie, cărți frumoase, întîmplări de neuitat.

AL. OVIDIU ZOTTA

Din viața pionierească

Distincții pionierești — deprinderi noi

Vestea că se vor acorda distincții pionierești a stîrnit — după cum era de așteptat, entuziasm general în rîndurile voastre. Iar știrea că unii pionieri au primit deja distincții a mărit interesul tuturor pentru activitatea lor școlărească și pionierească.

La redacția noastră sosesc zilnic multe scrisori prin care ni se face cunoscută bogata activitate a unor pionieri în dorința de a vedea strălucind pe pieptul lor steluța roșie a distincțiilor pionierești.

Dorința aceasta se manifestă nu numai în activitatea pionierească și școlărească, ci oriunde un pionier are ceva de îndeplinit. Fapt ce n-a rămas neobservat de cei din jurul vostru. Dimpotrivă, subliniind bunele deprinderi ale voastre, iată ce vești ne-au trimis...

...TOVARAȘA COLECTIVISTA ANICA IORGA, DIN COMUNA TULUCEȘTI, REGIUNEA GALAȚI.

De cîtva timp băiatul meu s-a schimbat simțitor. Era cam dezordonat. Umbla cu pantofii necurățați, cu hainele prăfuite și mototolite. De o vreme încoace

văd însă, că mai în toate diminețile își șterge pantofii, își scutură hainele. Ba, într-o zi, l-am văzut cu acul în mînă cusîndu-și un nasture la cămașă.

Discutînd deunăzi cu vecinele mele Sofia Angheluță și Marioara Vicleanu am aflat că și fetele lor sînt din ce în ce mai bune gospodine. Au învățat în tabără să calce, să coase și cît de curînd vor învăța chiar să gătească. Tovarășa instructoare organizează cu copiii noștri activități practice, care le formează deprinderi folositoare în viața.

...TOVARAȘUL DIRECTOR ADJUNCT ION ZAMFIRESCU DE LA ȘCOALA MEDIE NR. 1, CARACAL

In toamna trecută, pionierul Ion Toncea venea la școală zilnic cu mere. Uneori după ce le mînca, arunca resturile pe jos. I s-a spus că nu e bine ce face. Odată, de doua ori, de mai mul-

te ori. Un timp se îndrepta, apoi iar uita. Atunci pionierii l-au criticat într-o adunare de detașament. La gazeta satirică a apărut o caricatură care-l reprezenta pe Toncea inconjurat de un maldăr de resturi. Aceasta l-a pus pe gînduri. Rezultatul s-a văzut fără întîrziere. Toncea a devenit ordonat și acum respectă munca altora. Mai tîrziu s-a discutat în detașament despre acordarea distincțiilor pionierești. Dorința de a fi purtătorul distincției pionierești l-au făcut să înțeleagă și mai mult pentru ce e bine să fii ordonat, să știi cum să te porți pe stradă, în școală, cu cei mari și cu cei mici. Astăzi nimeni nu mai poate spune că l-a văzut pe Toncea mergînd neatent pe stradă sau aruncînd hîrtii și diferite resturi de alimente pe jos. Adesea, acum, în vacanță ia mătura și mătură curtea școlii, aleile iar cei mici se bucură de cea mai mare atenție și grijă din partea lui.

In Școala medie din Caracal se pot da și alte exemple de pionieri pentru care pregătirea pentru distincții a însemnat o schimbare în comportarea lor.

...TOVARAȘUL TRAIAN NICOLA, DEPUTAT IN CIRCUMSCRIPȚIA NR. 56, DIN ORAȘUL SIBIU, REGIUNEA STALIN

Școala de 7 ani nr. 8 din Sibiu se află pe una din străzile cele mai frumoase ale orașului. In calitate de deputat pot să va spun că pionierii de la această școală mi-au fost de un real folos, dovedindu-se energici și destoinici nu numai în îngrijirea propriei lor școli, dar și în rezolvarea unor probleme de gospodărie, care priveau întreaga circumscripție. De pildă, locatarii de pe strada noastră și-au propus să păstreze curțile, beciurile și podurile curate. O dată cu aceasta, fiecare pionier trecea pe la gospodăriile de pe strada pe care locuia și curăța pomii din curți de omizi sau aveau grijă să nu se rupă crengi din pomii plantați pe stradă.

Parcul din piața gării s-a bucurat zilnic de vizita deosebită a pionierilor. Vă spun deosebită, pentru că pionierii, cîte doi repartizați pe zi, nu veneau în parc să se plimbe într-o doară și să

stea nepăsători pe banca. Ei păzeau rondurile de flori să nu fie rupte și aveau grija să nu se arunce hîrtii pe jos.

Intr-o zi, trecînd pe acolo, i-am urmărit fără ca ei să știe și m-a impresionat seriozitatea cu care se plimbau prin parc, atitudinea demnă pe care o aveau cînd atrăgeau atenția cetățenilor să nu arunce hîrtiile, sau copiilor să nu calce iarba. De fapt, nu sînt singurul care mă declar mulțumit de acest ajutor al pionierilor. Și alți tovarăși deputați au recunoscut din toată inima, că de cînd pionierii au grijă de parcuri, nu se mai rup flori și nu se mai găsesc hîrtii aruncate pe alei.

Din tabere

Poezie, cîntec, joc...

Am citit zilele trecute la gazeta de perete a unei tabere locale un articol care se încheia astfel: „În tabăra noastră, activitatea cultural-artistică s-a îmbunătățit foarte mult. În vreme ce cu o lună în urmă aveam 30 de coriști și 6 recitatori, acum avem 90 de coriști și peste 25 recitatori, iar numărul copiilor din echipa de dansuri s-a dublat. Zilnic, noi și noi pionieri cer să fie incluși în programele artistice pe care le dăm. Care să fie pricina? Dacă ai să-i întrebi nu-ți va fi greu să afli: toți sînt copii care se pregătesc în vederea obținerii distincțiilor pionierești".

Una dintre condițiile cerute de distincții este cunoașterea unui număr de poezii dedicate patriei noastre dragi, partidului. Desigur, participarea cît mai entuziastă la serbările date de unitate la căminul cultural sau la programele artistice din jurul focului de tabără este mijlocul cel mai bun de a arăta că ți-ai însușit această deprindere.

Activitatea cultural-artistică în tabără poate îmbrăca forme dintre cele mai interesante. Iată cîteva spicuiri din scrisori sosite în ultima vreme la redacție:

„Nu demult, în tabăra noastră a avut loc un jurnal vorbit despre «Măretele construcții ale socialismului în patria noastră». Fiecare dintre noi ne-am pregătit cu drag pentru a participa la aceasta. Pe fondul corului care intona în șoaptă melodia „Țara mea", pionierii au recitat versuri dedicate constructorilor vieții noi: oțelari, colectiviști, mineri; **(pionierul Traian Mițu, tabăra de pionieri și școlari Poneasca, regiunea Timișoara).**

„O zi deosebită pentru noi a fost aceea cînd le-am prezentat părinților noștri, colectiviști, un program artistic la arie" **(Elena Mihai, comuna Ciobanu, regiunea Constanța).**

„Iubim foarte mult literatura. În tabăra noastră locală discutăm despre opere literare, învățăm poeziile care ne plac, îndeosebi, organizăm mici șezători" **(pionierul Ion Cîrdei, comuna Bilca, regiunea Suceava).**

Firește, în tabără un cuvînt greu de spus îl mai au: brigada artistică de agitație, programele artistice pregătite anume pentru vizitele în întreprinderi sau gospodării agricole colective, și întîlnirile cu scriitori artiști, compozitori, activități care vor constitui frumoase amintiri din vacanță. Colectivele de conducere ale unităților de pionieri din tabără trebuie să dea dovadă de cît mai multă inițiativă și, ținînd seama de dorințele și preocupările pionierilor din taberele respective, să organizeze asemenea activități cultural-artistice încît fiecare pionier să găsească prilejul să-și manifeste priceperea, talentul, să-și îmbogățească cunoștințele.

SANDU ALEXANDRU

Zile de vacanță

Zilele de vacanță petrecute în taberele locale înseamnă excursii, vizite, întîlniri, focuri de tabără, jocuri sportive, ștrand. Să poposim la tabăra locală organizată la Casa pionierilor din Turda. Aici vin să-și petreacă timpul liber peste 200 de copii din școlile orașului. Este de ajuns să-i întrebi cum își petrec ei timpul pentru ca să-ți povestească amănunțit, cîte au făcut și au de gînd să mai facă. Adeseori îi vezi jucînd șah sau volei, discutînd o carte interesantă, (foto 1) sau comunicînd cu ajutorul fanioanelor (foto 2) în cadrul vreunui concurs de orientare.

Multe amintiri, impresii, cunoștințe noi au căpătat în excursiile făcute recent la fabrica „Industria sîrmei"-Cîmpia Turzii, la fabrica de sticlă „Electroceramica" - Turda.

De cîteva zile, 70 de pionieri, conduși de instructori și profesori sînt într-o excursie de două săptămîni. Au plecat să colinde țara, de la munte la mare, trecînd prin Capitală. Cîte nu au să-ți spună! Plaja mării fremătînd de glasul copiilor și al oamenilor muncii veniți la odihnă. Capitala țării, cu noile construcții, muzeul Doftana, Valea Prahovei cu frumoasele stațiuni, iată amintiri de neuitat.

I-am surprins pe copii făcînd o vizită la Muzeul Palatului R.P.R. (foto 3) în fața unor exponate. Cu carnețelul în mînă, unii notează ce li se pare mai interesant, alții privesc îndelung picturile și sculpturile.

Cîte impresii plăcute, cîte lucruri noi de învățat! Și vacanța e abia la jumătate!

OLGA MIHAILA

Să discutăm despre voință

Au trecut abia cîteva zile, de cînd s-a publicat articolul despre voință și la redacție au și sosit o mulțime de plicuri, care poartă însemnarea „Pentru discuția despre voință". In vederea îndreptării lui Aurel Lasămăsătelas sau a altora ca el, își dau părerea, fac propuneri foarte mulți pionieri. Acum publicăm răspunsuri în legătură cu voința de a învăța. In numerele următoare vom publica și alte aspecte ale voinței.

De vină era... pisica

Și eu am avut un coleg care semăna cu Aurel. Se apuca de lecții și le tărăgăna pînă seara tîrziu. De cele mai multe ori, rămînea cu o codiță — poezia neinvățată, harta nedesenată. Dacă am văzut noi așa, am hotărît ca în fiecare zi să învețe cu el cîte un coleg. Dar el spunea că trebuie să se „recreeze" și se juca cu mingea și mai ales cu pisica. Noi însă nu l-am lăsat. „Intîi lecțiile și apoi joaca". La început prietenul nostru nu se prea împăca cu noua metodă. Însă, azi așa, mîine așa, a văzut că dacă își face lecțiile cum trebuie are timp și de joacă. De atunci a început să învețe chiar foarte bine. Jocul cu pisica și mingea îl mai tentează și acum, dar... după lecții.

ECATERINA ANGHEL
cl. a IV-a, Școala de 7 ani nr. 74, București

Cînd ai voință

Am citit în „Scînteia pionierului" articolul „Să discutăm despre voință" și aș dori să-mi exprim și eu părerile. Am văzut că Aurel este un băiat fără voință. Dar oare voința vine așa de la sine? Eu cred că nu.

În clasă, aveam o colegă care pe trimestrul I era „căzută" la șase obiecte. Detașamentul a criticat-o și a hotărît ca cineva s-o ajute. Ea însă nu a primit. A promis că va învăța singură. Și a învățat.

Pe trimestrul al doilea nu a rămas corigentă la nici un obiect. La fel și pe al treilea. Aceasta nu înseamnă oare că a avut voință? Eu cred că da.

ANA SCHWARTZ
cl. a VI-a, Școala de 7 ani nr. 17, Galați

Aurele, trebuie să te schimbi!

Eu am cunoscut o fată care în urma unei boli grele nu mai putea să umble și stătea mereu tristă. După ce a citit cartea lui Boris Polevoi „Povestea unui om adevărat" ea a început să facă zilnic exerciții de gimnastică, cu perseverență, cu îndîrjire. Astăzi merge la școală și nici nu se mai cunoaște că a fost odată bolnavă.

Dacă se poate prin voință să faci lucruri aproape imposibile, nu e rușinos ca tu, Aurele, să nu-ți poți manifesta voința doar în fapte obișnuite? Ce fel de pionier ești tu? Trebuie neapărat să te schimbi dragă Aurele, atît pentru propria ta satisfacție cît și pentru a cîștiga pe bună dreptate, mulțumirea tovarășilor tăi de muncă.

ȘERBAN VIRGIL
cl. a V-a A, Școala mixtă nr. 6 Galați

La revedere, prieteni dragi!

O ultimă plimbare înainte de despărțire.

Încă din primele ceasuri ale dimineții de sîmbătă, 23 iulie, pe străzile Iașului puteau fi întîlniți pionieri cu bluzele albe, proaspăt călcate, cu buchete de flori în mîini. Zeci, sute de copii... Mai întîi, s-au adunat la Casa pionierilor și de acolo au pornit, încolonați, să străbată orașul ca o revărsare de cîntece și voie bună. S-au oprit în gara Socola Roșie din orașul lor și au început să scruteze depărtarea vîrstată de traversele căii ferate.

— Parcă se aude o locomotivă...

— Vin?

— Sînt pe-aproape...

Peste cîteva clipe, trenul așteptat a intrat, pufăind, în stație. La ferestre, sute de copii prietenoși, cu ochi negri, migdalați. Cei 500 de elevi coreeni care au fost găzduiți și au învățat în țara noastră la școala „Kim Ir Sen" din comuna Piclișa, regiunea Hunedoara, poposeau, în drum spre patria lor dragă, pentru ultima oară pe pămîntul romînesc.

E lesne de închipuit emoția cu care pionierii ieșeni au strîns mîinile prietenilor. Buchetele de flori au încărcat ca o ninsoare de steluțe colorate brațele copiilor coreeni. Tradiționalul schimb de cravate roșii i-a înfrățit și mai mult. Pionierii romîni, ca și pionierii coreeni, poartă la gît o părticică din steagul revoluționar de luptă al clasei muncitoare. Aceasta înseamnă că fac parte din aceeași mare familie a pionierilor din țările socialiste, care cunosc un singur țel: acela de a învăța și de a munci în așa fel încît să devină buni constructori ai comunismului. Copiii coreeni au avut multe de îndurat din pricina criminalului război dezlănțuit de imperialiști împotriva R.P.D. Coreene. Dragostea fierbinte pentru cuceririle poporului și ura neîmpăcată împotriva imperialiștilor doritori de război sînt sentimente care îi unesc profund pe copiii coreeni și romîni. Prietenia lor este puternică, minunată, este însăși prietenia ce unește popoarele noastre care construiesc socialismul.

Emoționanta întîlnire din gara Socola Roșie se apropia de sfîrșit. Peste cîteva minute, trenul avea să se pună iarăși în mișcare. Din nou îmbrățișări viguroase, calde strîngeri de mînă...

— La revedere, prieteni.

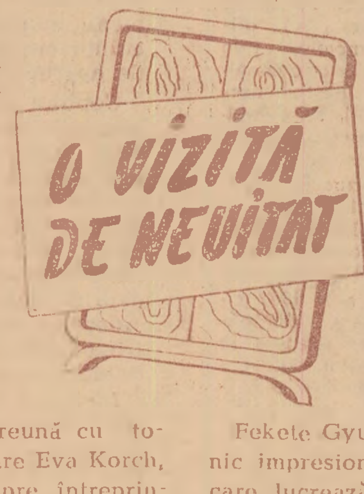
— Cu bine, dragii noștri!

Încet, încet, garnitura s-a urnit din loc. Mîinile care fluturau la ferestre păreau sute de aripi. Pe peron, copiii Iașului încercau o emoționantă strîngere de inimă.

— La revedere, prieteni dragi!

Treptat, între pionierii romîni și trenul care se depărta, distanța începu să sporească. În clipa de față, ea se măsoară în mii de kilometri. În ciuda acestor mii de kilometri, însă, apropierea sufletească dintre copiii coreeni și copiii romîni este la fel de profundă. Prietenii care au același țel nu pot fi despărțiți de nici un fel de distanțe.

AL. MIHU

Cînd ești mic te vrei mai mare. Copiii visează că sînt oameni mari și se văd, adeseori, în vis, lucrind în meseria preferată.

De-abia încep să le fluture cravatele roșii de pionieri la gît că ei și încearcă, pe măsura vîrstei, să fie folositori țării. Și Ioan Kiss, tînărul muncitor de la fabrica de mobile „23 August" din Tg. Mureș, a fost pionier. Acum este un bun muncitor, bine legat, care știe să facă din lemn minunata mobilă pe care o vedem în casele oamenilor muncii. Să ajungi un bun meseriaș nu este tocmai ușor.

Pionierii știu acest lucru. Așa se face că într-una din zile, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 7 din Tg. Mureș au organizat o vizită la Întreprinderea de mobile „23 August". Un grup de pionieri și pioniere din clasele a VI-a și a VII-a (anul școlar 1960—61) s-au întîlnit la școală și, împreună cu tovarășa instructoare Eva Korch, s-au îndreptat spre întreprindere. Nu era o vizită pe tărîmuri necunoscute, deoarece pionierii din această școală au simțit adeseori ajutorul tovarășilor utemiști din întreprindere. Acum se interesau însă de frumusețea muncii lor.

Te introduce în atmosfera fabricii mirosul de rumeguș și lac. Sunetul de fierăstraie și de lemn tăiat — de asemenea. Dar uite-l și pe tovarășul Ioan Kiss.

— Am fost și eu pionier. Mi-a plăcut meseria de tîmplar și m-am înscris la școala profesională care aparține de întreprinderea noastră. Pe urmă am început munca aici. E o muncă tare frumoasă. Nu mai am cravata roșie la gît. Am crescut. Acum sînt candidat de partid. Muncesc bine, încercînd să dovedesc că merit să intru în rîndurile membrilor de partid.

Copiii ascultau, măsurînd cu mintea drumul străbătut de Kiss.

Apoi au început să viziteze atelier cu atelier, toată întreprinderea. Sub ochii lor se închega, piesă cu piesă, mobila.

De la o grămadă de lemne tăiate simplu, se trece prin secțiile de lăcuit, montat, ambalat și... gata șifonierul: nou-nouț, împachetat pentru a-și lua drumul spre casele unor tineri, unor muncitori buni.

S-au convins, evident, că nu e prea ușor acest lucru.

L-au văzut pe Ioan Kiss lucrînd în secția de montare.

Alături munceau tovarășii lui la fel de veseli, de interesați în a face lucru cît mai bun și mai frumos.

Fekete Gyula a rămas puternic impresionat de secția în care lucrează fostul pionier. Racz Ildiko a privit mai atentă în secția de lăcuit, unde lucrau multe foste pioniere. Poate se gîndea că peste cîțiva ani le va fi și ea tovarășă de muncă.

În mod deosebit i-a atras vitrina inovatorilor.

Faptul că muncitorii sînt interesați să dea lucruri de calitate se oglindește și-n aceea că ei caută mereu noi metode de muncă, noi dispozitive.

Ieșind, pionierii și-au luat rămas bun de la fostul pionier Ioan Kiss. Au plecat cu dorința de a se înscrie la aceeași școală profesională pe care a absolvit-o noul lor prieten.

GH. TRANDAFIR

Vești din vacanță

Excursii

Priveliștile minunate văzute în excursia de la Grota Urșilor și Peștera nu vor fi uitate multă vreme de pionierii de la tabăra din Borsec.

★

Și pionierii din satul Cherăești, regiunea Pitești, au făcut o excursie frumoasă prin regiune. În drumul lor au vizitat Combinatul de sodă de la Govora, Fabrica de marmeladă de la Rîureni, școli medii și profesionale.

★

„Cea mai interesantă excursie a noastră am făcut-o la Muzeul Doftana" se mîndresc pionierii din Tîrgoviște.

★

Într-una din zilele de tabără, pionierii din comuna Pomi, regiunea Baia Mare, au vizitat Fabrica de drojdie din comuna vecină, Seini.

Spic cu spic, patriei snop!

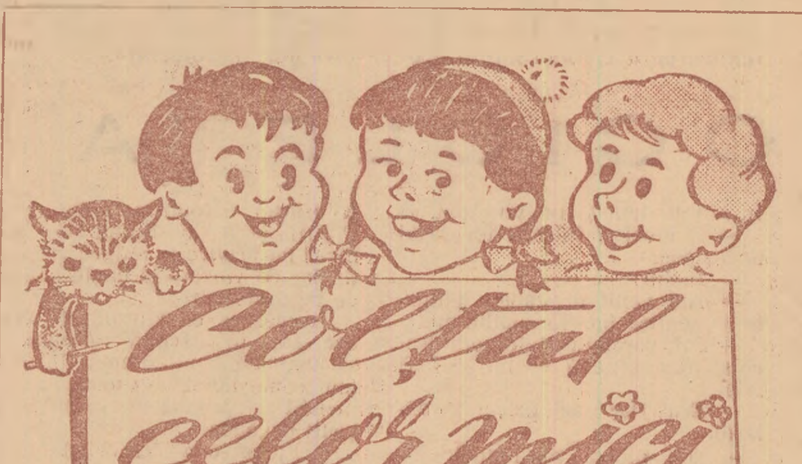
Pionierii din comuna Belinț, raionul Lugoj au strîns de pe miriștile colectivei aproape 200 kg de spice.

★

În unitatea de pionieri din comuna Strîmbu, regiunea Galați, s-a încheiat săptămîna de strîngere a spicelor. După rezultatele obținute pionierii și-au propus să adune pînă la sfîrșitul campaniei de treierat 700 kg spice.

★

Cei 170 pionieri din comuna Gogoșari, raionul Giurgiu, au pornit-o din tabără spre miriștea G.A.C.-ului. Într-o zi numai, ei au legat din spicele adunate aproape 30 de snopi.

Ghicitori

Toarce-ntr-una fără fus...
Firul tot se duce-n sus.
Și, cînd toarce mai cu spor,
Ghemul tot se face nor.

(Coșul fabricii)

De la cer pîn-la pămînt
Părul despletit în vînt...
Se apleacă să se spele
În pîraie mititele.

(Ploaia)

Peste uriașul plaur
Pătură cu bumbi de aur.

(Noaptea cu stele)

Și-oglindește cerul fața
Jos în soarele din iarbă
Pînă trece dimineața
Să-l adune și să-l soarbă.

(Roua)

BURSUCEL

S-a trezit și cu o poreclă. De cînd și pînă cînd? A jucat într-o piesă, în rolul Bursucului, și de atunci toți i-au spus — mîngîindu-l — Bursucel. În realitate, n-are nici în clin, nici în mînecă cu porecla; dimpotrivă, e un băiețaș vioi, energic, măcar că e micuț la înfățișare și a trecut abia în clasa a III-a. Bursucel e un băiat tare poznaș. Nici el nu-și mai aduce aminte cîte pozne a făcut. Unele dintre ele, ce-i drept, n-au fost cu intenții rele. De pildă, a vrut odată să repare un scaun dar n-a reușit decît să-l strice mai tare. Făcea el însă altele și mai și. Mai spărgea cîte un geam cu praștia, punea curse să prindă păsări, speria fetele pe uliță și cîte altele. Într-o zi, i-a însoțit pe pionieri la cercul micilor naturaliști. Acolo, a văzut că pionierii au arat lotul școlar după care, ca la un semnal, de pe copaci au zburat vrăbii, codobaturi, pițigoi, cotofene și au început să culeagă larvele. „Nu le prindeți?" a întrebat repede Bursucel, văzînd puzderie de păsări. „De ce să le prindem, o dată ce ne sînt folositoare?" Ca să vezi! Bursucel a tăcut chitic. Și el care credea că... I-a plăcut mult lui Bursucel cum munceau pionierii. Pe lotul școlar, în școală, sau chiar la joacă, pionierii erau harnici și serioși. De, începuseră să se rărească poznele lui Bursucel. Cu timpul, aproape că au și încetat. Iar în ziua cînd Nicolae Andreescu a primit cravata roșie toți din comuna Schitu Golești au știut că anumite isprăvi nu vor mai avea loc în viața proaspătului pionier.

M. LICIU

Albina

Dimineața ea se scoală
Mai de vreme ca de școală
Și, din florile sfioase,
Ia lumina și o coase
Cu migală și cu duh
Despărțind-o de văzduh.
Ea spre fiecare zare
Își așterne o cărare
Și adună, ca-n ciubere,
Soarele să-l facă miere.

AUREL GAGIU

CONCURSUL

Frumoasă ești patria mea

Seria a IV-a

MINDRU SPRE SOARE SĂ CREȘTI ORAȘ IUBIT, BUCUREȘTI!...

Bucureștiul, capitala iubită a patriei noastre, a devenit de nerecunoscut în anii regimului nostru democrat-popular. Sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, prin grija guvernului nostru, prin munca entuziastă a oamenilor muncii, Bucureștiul asemeni întregii țări, se dezvoltă și se înfrumusețează pe zi ce trece.

In cadrul concursului „Frumoasă ești patria mea" o serie de întrebări se referă la Capitala noastră dragă.

1. Pe dealul Cotrocenilor a existat pînă prin 1947 cîteva mici ateliere dărăpănate. Lumina se strecura în încăperile acestor ateliere prin niște geamuri mici. Igrasia se înălța pe pereți cît un stat de om. La chemarea partidului, aici a venit tineretul, brigadierii muncii voluntare. Ei au înălțat una dintre cele mai mari fabrici de acest gen, din această parte a Europei.

Despre ce fabrică este vorba? Cum se numește astăzi și ce produce?

2. La altă margine a Bucureștiului se află cea mai monumentală clădire a Capitalei, înălțată tot în anii regimului nostru democrat popular. Ea mai este numită și „Palatul luminii".

Care este acest monumental palat ?

3. Precum știți, autobuzele și troleibuzele iau tot mai mult locul tramvaielor. Călătoria cu autobuzul sau troleibuzul este mai comodă, mai rapidă, făcînd și mai puțin zgomot decît tramvaiele. Autobuze și troleibuze se fabrică astăzi în București.

Cum se numește uzina care produce autobuze și troleibuze ?

4. Construcțiile de locuințe au cunoscut o dezvoltare rapidă în ultimii ani. Capitala noastră s-a îmbogățit cu noi cartiere muncitorești, moderne. Indicați cinci noi cartiere de blocuri ale Capitalei.

5. Care este cel mai mare stadion construit în anul 1953 în Capitală și cîte locuri are ?

6. Pentru a face față trenurilor ce sosesc din ce în ce mai multe în București, anul trecut s-a mai construit o gară în apropierea Gării de Nord.

Cum se numește noua gară?

Pentru fiecare răspuns exact se acordă 5 puncte.

★

Ultima serie a concursului va apare în numărul din 18 august al gazetei noastre.

Trebuie trimise TOATE SERIILE ODATĂ pînă la 31 august a.c. data poștei. Fiecare serie de răspunsuri trebuie să fie însoțită de cupoanele de participant.

Nu trimiteți răspunsuri separate. Intră în concurs numai acei care trimit toate răspunsurile odată și toate cupoanele de participant.

Cupon de participare nr. 4

FILE DE ISTORIE VECHE ȘI NOUĂ

PE CALEA GRIVIȚEI

Schele și macarale, miros de beton proaspăt, tumult de șantier. Vechea Cale a Griviței este de nerecunoscut. Căsuțele mici, înghesuite unele în altele ca puii speriați de uliu, locuințele șubrezite de vreme, au dispărut. Excavatoare și macarale, brațe vînjoase mînuind tîrnăcoape și casmale, au curățat locul de ele, fără părere de rău, pentru a săpa fundațiile unor clădiri impunătoare, ce ating pînă la 13 etaje. Pe noua Cale a Griviței se vor construi pentru oamenii muncii blocuri de locuințe cuprinzînd peste 3.000 de apartamente.

Unul dintre noile blocuri de pe Calea Griviței

Copiilor Griviței le mai este rezervat încă ceva : constructorii înalță pentru ei o mare și frumoasă școală. În aceste zile de vacanță școlarii sau viitorii școlari își fac timp să se abată destul de des pe la „școala noastră" — cum s-au deprins deja să o numească. Adeseori pot fi întîlniți, printre constructori, elevi în cete veniți să dea o mînă de ajutor.

Inginerul Claudiu Sfetcu, un tînăr vesel și inimos, este mai mereu oprit și rugat să le descrie odată și încă odată viitoarea școală. Curg întrebările cu duiumul.

Firește că „tovarășul inginer" caută să răspundă la cele mai multe dintre ele. Școala va avea 25 săli de clasă, va fi racordată la sistemul central de încălzire al întregului ansamblu de locuințe care se construiește. Cît privește cele două laboratoare și cele două ateliere ele vor fi înzestrate cu toate aparatele, instalațiile și uneltele necesare. Mulți nu se declară însă mulțumiți pînă nu dau o raită pe la etaje, măsurînd curioși cu privirea coridoarele și încăperile largi, pe care zugravii și ipsosarii le spoiesc într-un alb imaculat, mînjiți de vopsea pînă-n albul ochilor, ca moș Chiorpec-Ciubotarul din „Amintirile" lui Creangă.

De fiecare dată însă cînd inginerul este „scos la tablă", chiar de către ținci, elevii își notează încă ceva nou în carnețele. Și anume : răspunsul la două întrebări (ca la „Drumeții veseli"). Prima întrebare : cînd s-a scos prima casma de pămînt pentru fundațiile noii școli ? Răspuns : la 4 aprilie 1960. (Urmează o scurtă lecție de istorie : cu 16 ani în urmă, la 4 aprilie — 1944, să țineți minte copii !" — au căzut asupra Griviței, aducînd ruine și moarte, primele bombe ale războiului .Simbolizînd aspirații luminoase de viitor, școala aceasta și-a început existența tot în ziua de 4 aprilie, însă un aprilie al vremurilor noi de pace). A doua întrebare : cînd va fi inaugurată noua școală ? Răspuns : în cinstea zilei de 23 August — a 16-a aniversare a eliberării patriei noastre. Lecția de istorie este de data aceasta știută pe de rost...

I. CIURDAȘU

De la frații voștri mai mari, utemiștii

Care dintre voi n-a văzut excavatoarele la lucru? După cum știți, aceste mașini puternice sînt de un mare folos pe șantierele de construcții, în acțiunile de nivelare a terenurilor accidentate. Dar, închipuiți-vă nu unul, ci 25 de excavatoare, lucrînd unul lîngă altul pe un vast șantier! O adevărată „armată" la asalt, nu-i așa?

Ei bine, numai din fierul vechi colectat în ultimul timp de tineretul din regiunea Bacău, se pot construi 25 de excavatoare!

●

Tineretul de la fabrica de piele și încălțăminte „Tudor Vladimirescu" din orașul Pitești, participă cu însuflețire la întrecerile socialiste al căror obiectiv principal îl constituie realizarea a cît mai multe economii de materie primă. Numai din materialele economisite în prima jumătate a lunii iulie de către harnicii muncitori de aci, se pot confecționa peste 50 perechi de încălțăminte bărbătească.

●

Comuna Valea Lungă, raionul Mediaș nu-i prea mare ca întindere, dar în ea locuiesc tineri entuziaști, dornici s-o facă tot mai frumoasă. Așa, de pildă, pe lîngă cei 37.000 puieți de salcîm și stejar plantați în apropiere, tinerii brigadieri au amenajat de curînd, în mijlocul comunei lor, un parc de toată frumusețea, care a și fost dat în folosință.

MOTOCICLETA

Tovarășul Aleuștean a venit în București cu primul tren. El și Sandu — fiul său. Gîndea să descindă direct la magazinul „Victoria", să prezinte actele, să plătească prima rată și să se întoarcă apoi acasă, la Drăgănești, pe motocicleta nouă-nouță.

El și cu tăticu pe motocicletă! Să spintece împreună aerul tare al bărăganului și, în plină viteză, să străbată satele cu căsuțe albe, curate, înșirate de-a lungul drumului.

— O să fie un „K", tăticule ?

— Un „K" !

— Și-o să prindă 100 la oră, ca motocicleta lui nenea Mitru ?

— O să prindă...

Iată-i sosiți pe Calea Victoriei și iată-i privind intrigați cordonul de sfoară care-i împiedică pe clienți să pătrundă în magazin. In sfîrșit, iată și un vînzător.

— E închis ? întrebă tovarășul Aleuștean.

— Închis.

— Am venit degeaba, tăticule — șoptiră buzele copilului.

— Păi, parcă duminica era deschis, diminețiie ! ? — nu se lăsă tatăl.

— Era. Dar azi facem inventarul.

— La nici 25 ale lunii ?

— Da !... dacă azi a apărut hotărîrea !...

— Care „hotărîre"?

— Dumneata n-ai citit ziarul... încă ?

Tovarășul Aleuștean recunoaște puțin înciudat, puțin rușinat :

— Nu !

— Ei, atunci să-ți explic. Și transformîndu-se în agitator, vînzatorul îi aduce la cunoștință cu entuziasm Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la reducerea prețurilor de vînzare la unele bunuri de larg consum.

Pe măsură ce vînzatorul vorbea, fața tovarășului Aleuștean se lumina într-un zîmbet. In cele din urmă, dumirit, exclamă :

— Și eu care mă necăjeam c-am venit degeaba.

— Putem cumpăra azi, motocicleta, tăticule ?

— Nu ! Dar o vom lua mîine mai... ieftin ! Pricepi tu ? Mîine o să ne coste cu peste 1.200 lei mai puțin. Asta înseamnă că o să cumpărăm și pentru tine a tricicletă iar pentru mămica o rochiță și un răcitor. Hai acasă, Sandule, nu-mi pare rău că am făcut drumul degeaba...

24 iulie **Z. ȘTEFAN**

Un punct pe hartă...

Undeva pe harta patriei noastre, în raionul Sighișoara, pe șoseaua care duce spre Mediaș, se află un punct care indică o localitate : comuna Laslea. Un punct ca sute altele pe hartă. O comună ca sute altele pe întinsul patriei noastre. Și totuși, comuna Laslea trezește în sufletul multor oameni, imagini nu de mult trăite, amintiri frumoase cîștigate cu multă muncă și cu eforturi. Comuna Laslea este una dintre primele care au pornit în 1949 pe drumul gospodăriei colective. Au trecut de atunci 11 ani pe care colectiviștii din comună i-au sărbătorit anul acesta. Bilanțul celor 11 ani de muncă în colectiv a umplut de mîndrie inimile tuturor și mai ales ale tinerilor care au crescut o dată cu gospodăria. Poate fiindcă se numără printre cei mai vechi membri ai gospodăriei, tînărul candidat de partid Virgil Rudi, fiul colectivistului fruntaș Onițiu Rudi, nu scapă niciodată prilejul de a vorbi despre realizările gospodăriei lor. Cînd s-a înființat gospodăria, Virgil avea aproape jumătate din vîrsta pe care o are acum. Privea cu ochi mirați, cum dimineața părinții lui plecau la cîmp împreună cu alți colectiviști și se bucura ca de un titlu de glorie cînd alți copii de vîrsta lui îl întrebau : „Și tu ești colectivist?" Azi, cînd alături de părinții lui se numără printre fruntași, la fel se mîndrește și se străduiește ca prin munca lui să contribuie la înflorirea gospodăriei. De unde la înființare colectiviștii abia făceau față cerințelor, azi gospodăria „Ogorul Roșu", căci așa se numește, e înzestrată cu o mașină — camion, 4 rutiere, fabrică de cărămidă și țiglă, hale pentru 1.000 de păsări, fermă construită de curînd, magazie de cereale cu o capacitate de 50 vagoane, șură pentru nutreț cu o capacitate de 90 vagoane și multe alte realizări...

Dar nu numai gospodăria colectivă a făcut asemenea pași uriași către o viață mai bună, către belșug, ci și comuna Laslea. De la cele două aparate de radio care existau aici în trecut, drumul a mers către radioficare și electrificare în întregime. Au crescut ca din pămînt blocuri pentru muncitorii de la G.A.S., s-au înălțat uscătoria de hamei, baia populară, căminul cultural, cinematograful, cele două biblioteci cu peste 9.900 volume, unde tinerii colectiviști sînt cei mai pasionați cititori...

Pe lîngă aceste obiective, în comuna Laslea zeci de colectiviști și-au ridicat case noi, mari și frumoase. Lista realizărilor din comună ar putea fi mult lungită. E firească deci mîndria cu care colectiviștii vorbesc despre comuna și gospodăria lor și mai ales despre tinerii din gospodărie care muncesc entuziast, pentru ca viața să le fie din ce în ce mai frumoasă.

IOANA ZAMFIR

Solidari cu poporul cuban

Cu șapte ani în urmă — la 26 iulie 1953 — un grup de patrioți cubani, în frunte cu Fidel Castro, a atacat puternica garnizoană militară din fortăreața Moncada aflată în orașul Santiago. Acest act curajos a însemnat semnalul luptei armate a întregului popor cuban împotriva regimului dictatorial al slugii imperialiștilor americani, Batista.

Mișcarea revoluționară din Cuba a primit, în amintirea bătăliei pentru Moncada, denumirea de „Mișcarea din 26 Iulie".

Deși, cu cîțiva ani mai tîrziu, poporul cuban a obținut victoria asupra dictatorului Batista, el a avut de înfruntat numeroasele acțiuni subversive, dușmănoase ale cercurilor imperialiste din Washington, care au organizat comploturi, au trimis avioane să bombardeze plantațiile de trestie de zahăr, iar în ultimul timp au instituit blocada economică asupra Cubei, amenințînd-o chiar cu intervenția armată. Imperialiștii nu vor putea, însă, să înfrîngă revoluția din Cuba. Popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă, în frunte cu Uniunea Sovietică, și-au manifestat puternic solidaritatea lor cu eroicul popor cuban, cu guvernul revoluționar condus de Fidel Castro.

Ziua de 26 iulie a devenit sărbătoarea națională a Cubei revoluționare.

Fidel Castro înmînînd titlurile de împroprietărire celor fără pămînt.

În ajutorul republicii Congo

Tînăra republică africană Congo se află în fața unor noi încercări din partea imperialiștilor. Pe de o parte autoritățile militare belgiene continuă să ignoreze hotărîrea Consiliului de Securitate cu privire la retragerea trupelor belgiene de pe întregul teritoriu al statului Congo, iar pe de altă parte, profitînd de situația grea a țării, imperialiștii americani vor să impună guvernului Congo un acord înrobitor.

Pentru a veni în sprijinul populației congoleze, un vas sovietic încărcat cu 9.000 tone de grîu, peste 1.000 tone de zahăr și 300.000 de cutii cu lapte condensat, a plecat din portul Odesa, în seara zilei de 24 iulie, spre Congo. În urma acestuia, un alt vas va transporta 100 de autocamioane „G.A.Z.—63", un atelier de reparații și întreținere cu piese de rezervă, precum și tehnicieni sovietici.

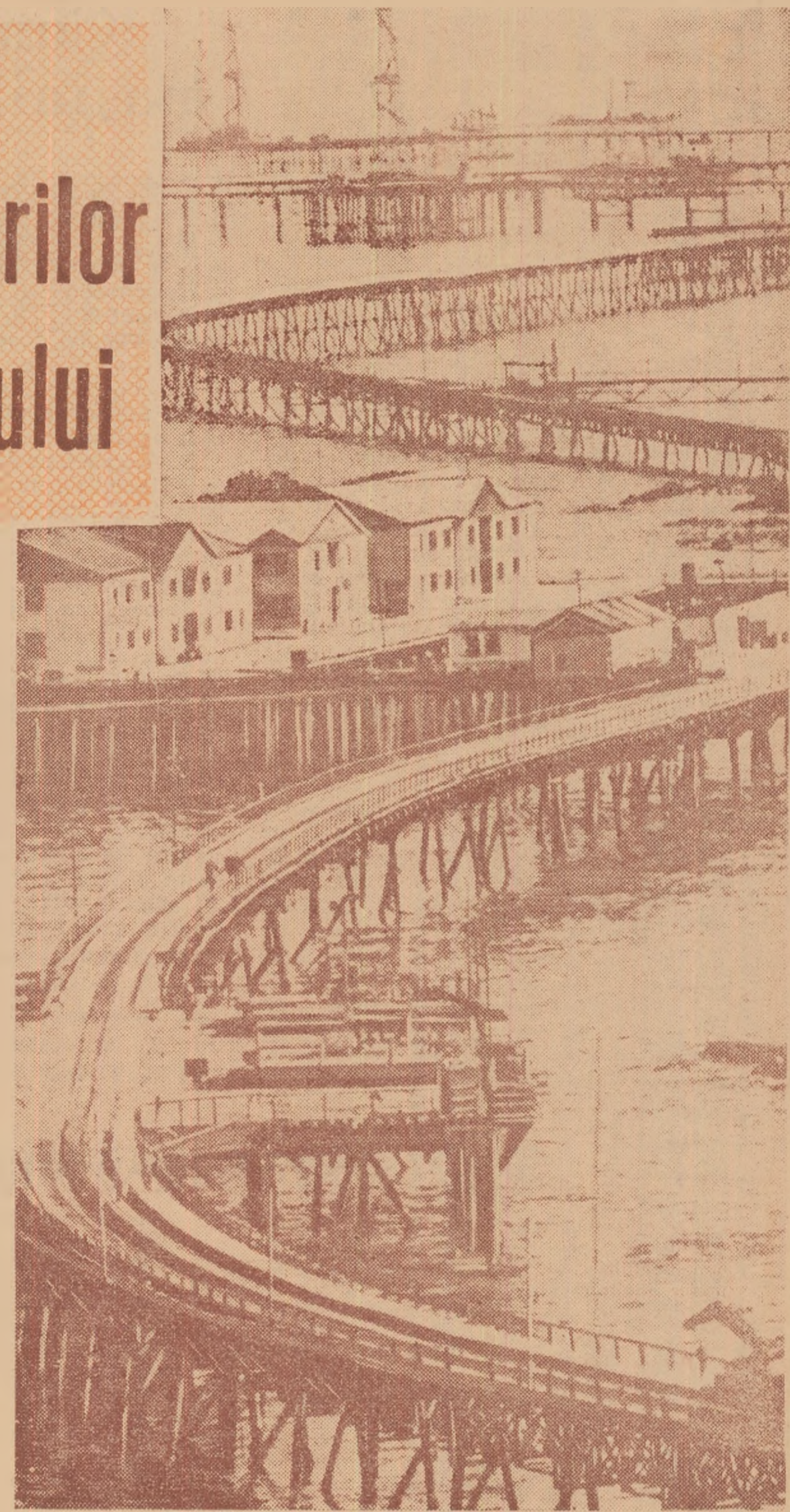
Au salvat 4 vieți

František și Eva Prokop sînt doi frați din Rodostin — Hovlickubod — R.S. Cehoslovacă. Pe lîngă satul lor trece rîul Oslava. Intr-una din ultimele zile din iarna acestui an, cei doi frați care mergeau spre școală, au văzut patru copii dîndu-se pe gheața rîului. Dar gheața era subțire și, deodată, s-a spart.

Cei doi frați n-au stat o clipă pe gînduri. Au sărit în apa rece a rîului și au salvat pe cei patru micuți de la înec.

De curînd, ministrul Invățămîntului și Culturii din R. S. Cehoslovacă, Dr. František Kahuda, după ce i-a lăudat pentru exemplul lor curajos, le-a oferit în dar, ca amintire, cîte un ceas de mînă și cărți. Pe lîngă aceasta, Eva pleca o lună de zile în tabăra pentru pionieri din R. P. Bulgaria.

Din țara constructorilor comunismului

În anul 1965 Azerbaidjanul va da țării 22 milioane de tone petrol, cu 5 milioane tone mai mult decît în primul an al septenalului. Iată în fotografie „Pietrele petrolifere", cum este numit șantierul naval petrolifer din Baku.

Succesele economiei sovietice

Așa cum reiese din Comunicatul Direcției Centrale de Statistică a U.R.S.S., privind rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe primul semestru al anului acesta, aflăm:

— Planul producției globale al industriei, pe primul trimestru, a fost îndeplinit în proporție de 104 la sută.

— A fost îndeplinit înainte de termen planul producției de oțel, laminate, metale feroase, minereu de fier, metale neferoase, la numeroase tipuri de mașini, la energie electrică, petrol, cărbune, și la alte produse.

— Pentru recolta anului 1960 a fost cultivată o suprafață de 202,9 milioane hectare cu 6,6 milioane hectare mai mult decît în anul trecut.

— Anul acesta institutțiile de învățămînt superior din U.R.S.S. vor fi absolvite de 350.000 tineri specialiști, iar școlile medii tehnice și celelalte instituții de învățămînt mediu de specialitate vor fi absolvite de peste 480.000 persoane.

Un nou tip de televizor

Televizoarele pe care mulți dintre noi le avem acasă, ne transmit spectacole, filme, întreceri sportive. Ca să urmărim emisiunile care ne interesează însă, trebuie să rămînem acasă, deoarece televizorul este legat de antenă, de așezarea lui și, mă rog, fiind și foarte... fragil e greu de transportat.

De curînd însă, inginerul sovietic N. Permiakov din Sverdlovsk a construit un televizor special la care se pot urmări emisiunile atît în automobil cît și în oricare alt loc unde poposești. Televizorul cîntărește numai 11 kg și este alimentat de la acumulator.

In Karaganda

În raportul cu privire la dezvoltarea economiei regiunii Karaganda, prezentat la recenta Plenară a C.C. al P.C.U.S., Boris Bratcenko a comunicat că în această regiune s-a prevăzut construirea a 135 noi întreprinderi. Vă veți întreba: — De ce atît de multe întreprinderi și de ce tocmai în Karaganda? Deoarece Karaganda este o regiune cu rezerve uriașe de cărbune, cu zăcăminte de cupru imense, cu cele mai bogate minereuri de fier... Vă închipuiți ce renumită va deveni această regiune, care și așa e cunoscută pretutindeni, cînd rezervele ei de bogății naturale vor fi prelucrate în fabricile și întreprinderile ce se vor înălța chiar în regiune?

DIN JUNGLA CAPITALISTA

La ei totul este marfă

„Una din cele mai prospere „instituții" din Statele Unite a devenit comerțul cu copii...

Agenți ai bursei negre cu copii colindă orașele și localitățile mici unde (...) află adresele mamelor dispuse să-și vîndă copiii".

(Ziarul vest-german „DIE WELT").

In afacerile murdare cu comerțul de copii în S. U. A. sînt amestecați numeroși medici și reprezentanți de frunte ai justiției.

(„UNITED PRESS INTERNATIONAL").

„La noi în California
Toate nopțile sînt frumoase..."

Glasul de bas al cîntărețului acoperea greu sunetul de tam-tam al jazz-ului. Prin fumul gros de țigară, cei doi chelneri negri abia de mai vedeau unde se află clienții.

Jessy adormise cu căpșorul ei bălai pe masa murdară. Alături, maică-sa, Dolly, picota...

...Sta de trei ore în taverna, asta ordinară, așteptîndu-l pe mister Sternfield. Trei ore de așteptare chinuitoare...

Poate că Dolly ar fi plecat dar atît ea cît și copila veniseră aci cu gînd să se ospăteze. Așa le îndemnase mister Sternfield: „Să mergeți la „Macul Roșu", doamnă... E o circiumă nu prea arătoasă, totuși... Mergeți acolo și spuneți că m-așteptați pe mine. O să vi se servească ceva pînă ce vin eu..."

Și li se servise, într-adevăr: o friptură destul de acceptabilă după două zile de post crunt, și niște bere. Dolly ar fi înfulecat toată friptura dintr-odată dacă n-ar fi fost Jessy. Copila însă, de îndată ce zărise carnea aburind în farfurie, începuse să mănînce cu lăcomie.

Dolly încercase zadarnic să-l înduplece pe ospătar să-i mai aducă o friptură: acesta se încăpățîna să refuze politicos și să spună: „Atît mi-a plătit mister Sternfield și atît mi-a ordonat să vă servesc...".

„Mister Sternfield și-a făcut bine socotelile..." — gîndi Dolly. Dacă ași fi mîncat și eu... Omul sătul judecă altfel lucrurile și poate că n-ași mai fi vîndut copila...".

O umbră mare se așternu brusc peste fața de masă slinoasă. Dolly își ridică privirile și-l zări pe mister Sternfield. Vru să se scoale în întîmpinare, dar puterile o părăsiră. Acum, cînd sosise clipa hotărîtoare, simțea că durerea o paralizează.

— Bună seara, doamnă Dolly... Zîmbitor, mister Sternfield luă loc la masă. Alături, pe un scaun, lăsă să-i cadă o servietă mare, maron, de piele. Acesta vi-i puiul? — și mîna lui mare, puhavă cu degete încărcate de inele, atinse, într-o mîngîiere abia simțită, capul fetiței. Jessy se trezi și își ridică ochii mari, albaștri și limpezi spre omul care îi răpise somnul.

— Cine e nenea, mamă? întrebară șoptit buzele copilului.

— Un om bun, Jessy, un om bun...

Plînsul o înecă pe Dolly.

— Cîți anișori? întrebă mister Sternfield.

— Aproape 3...

— Știe cum o cheamă? Vreau să spun, își cunoaște numele de familie?

— Nu...

— Să vedem... Ia spune, puișorule, cum te cheamă?

— Jessy...

— Și mai cum?

— Jessy...

— Bine! dădu verdictul mister Sternfield. Mîna lui mare cotrobăi o vreme prin servietă apoi trase de-acolo un teanculeț de dolari. Ține! îi porunci el lui Dolly: 280 de dolari, cred că-i bine, nu?

Dolly luă mecanic banii. 280 dolari! La atît a fost evaluat copilul ei. A simțit o durere ascuțită în inimă și capul i-a căzut greu pe masă. Își pierdu cunoștința.

Mister Sternfield se ridică repede. O luă pe Jessy în brațe și așa, adormită, o purta cu el afară, la mașină.

Peste o clipă, mașina se pierdu în noapte. În întuneric mai sclipiră puțin doar două luminițe albastre, albastre ca ochii Jessy-ei, apoi și pe acestea le înghiți noaptea...

ȘTEFAN ZAIDES

Cum „numără" maşinile electronice?

De mii de ani omul a simţit nevoia de a reprezenta cantităţile. Pentru aceasta ei a inventat numerele şi denumirile lor. In şcolile din lumea întreagă, în relaţiile dintre oameni se întrebuinţează zece semne grafice: 1, 2, 3,... 9, 0 — cu ajutorul cărora putem scrie orice număr. Acest sistem de numeraţie, numit **zecimal** sau „în baza zece" a satisfăcut pînă nu de mult toate necesităţile. De cînd au apărut însă maşinile electronice de calcul a început să fie folosit şi un alt sistem de numeraţie, acela în care cu numai două semne, de exemplu 1 şi 0 se poate scrie orice număr. Cu alte cuvinte s-a trecut la sistemul de numeraţie binar sau **„în baza 2"**. Veţi înţelege mai tîrziu de ce.

La început, pare de neînţeles: cum putem scrie orice număr folosind doar cifrele 1 şi 0?

Aceasta nu este de fel greu. Iată şi un exemplu. Numărul 10 este baza sistemului zecimal, deoarece pe el se bazează numeraţia (1, 2, 3... 9. 10... 20... 110... etc.) scrierea şi citirea numerelor. Dacă ne gîndim bine, un număr, cum ar fi 15, poate fi scris: 10 + 5 = 15. Dacă îl descompunem, fiind vorba despre notarea zecimală, baza fiind 10, vom avea: $1x10^1 + 5x10^0 = 15$ (se ştie că orice număr la puterea 0 este egal cu 1).

Cum scriem acelaşi număr în sistemul de numeraţie cu baza 2? Cu puţină atenţie, puteţi înţelege uşor secretul. In acest caz 15 devine suma unor puteri în baza 2. Care este cea mai mare putere a bazei 2 care intră în numărul 15? Este 2^3 (adică 8). Deci descompunerea lui 15 începe cu şirul $1x2^3$. Ce mai rămîne din 15? 15—8 = 7. Care este acum cea mai mare putere a bazei 2 care intră în numărul 7? Este 2^2 (adică 4). Mai rămîne 3. Pentru acest număr cea mai mare putere a bazei este 2^1, adică 2. Mai rămîne 1. Pentru acest număr cea mai mare putere a bazei este 2^0, adică 1. In sfîrşit, descompus, numărul 15, în baza 2, se notează astfel: $1x2^3 + 1x2^2 + 1x2^1 + 1x2^0 = 15$.

Observaţi acum bine: care este coeficientul acestui şir? Este cifra 1, repetată de 4 ori. Deci numărul 15 (în baza 10) se notează în baza 2 în felul următor: 1111. Procedînd la fel aflăm că numărul 10 se notează 1010, numărul 53 se notează 110101 iar 1957 se notează 11110100101.

Cam complicată scriere, veţi zice! Aveţi dreptate, dar ia gîndiţi-vă: cum ar proceda o maşină electronică făcută să funcţioneze în baza 10 atunci cînd ar trebui să opereze cu, să zicem, acelaşi număr, 1957? Ar avea nevoie de patru impulsuri diferite: unul de 1 volt, altul de 9, iar celelalte de 5 şi 7 volţi. Ce s-ar întîmpla însă dacă, dintr-un motiv oarecare (reţeaua, maşinile, pot da variaţii de curent) al doilea impuls în loc să fie de 9 este dat de 7 volţi? Aceasta înseamnă o eroare de valoarea 200! In sistemul binar, care funcţionează doar cu **două impulsuri, cu da sau nu, cu închis sau deschis**, n-are nici o importanţă valoarea impulsurilor, ci faptul **dacă el există sau nu!** Pe aceasta se bazează în întregime construcţia şi modul de funcţionare al maşinilor electronice de calculat. In reţeaua lor circulă curenţi electrici şi se închid contacte. Un contact închis înseamnă circulaţia unui curent şi corespunde cifrei 1. Un contact deschis înseamnă lipsa curentului şi corespunde cifrei 0. De aici rezultă că orice număr, de exemplu 110101 de mai sus va fi înregistrat prin o serie de impulsuri electrice, de contacte închise şi deschise, în raport cu succesiunea cifrelor 1 şi 0. In felul acesta erorile sînt înlăturate iar calculele sînt exacte.

Faptul că numerele scrise în sistemul binar sînt lungi, nu are nici o importanţă practică. Se ştie doar că un calculator electronic poate efectua milioane de operaţii elementare pe secundă! Maşina execută o dată cu calculele şi „traducerea" numerelor din sistemul binar în cel zecimal.

Doar nu degeaba este automată!

Ing. DEM. URMA

Curiozităţi

De curînd, un meteorit pietros a fost pus la analiză, aşa cum se procedează cu atîţia alţii. Analiza a scos la iveală o surpriză: în interior au fost descoperite moleculele unei substanţe organice care intră în constituţia celulelor vii!

Aceasta constituie o preţioasă dovadă a evoluţiei materiei vii din materia nevie şi o lovitură dată concepţiilor potrivit cărora viaţa ar fi un rezultat al creaţiei divine. Totodată se demonstrează că şi în alte părţi ale Universului unde există viaţă, aceasta a apărut la fel ca pe Pămînt, din materia nevie, printr-o îndelungată evoluţie.

★

Aţi auzit despre tratamentul cu antibiotice. Ba, multora dintre voi, bolnavi fiind, li s-au făcut injecţii cu penicilină sau streptomicină. Pînă aici, nimic de mirare. Inchipuiţi-vă însă un om care zilnic face 2.000—3.000 injecţii cu antibiotice. Intr-o lună poate salva de la îmbolnăvire 60—70 de pacienţi.

De unde atîţia pacienţi care, după cum arată cifra, parcă ar apare „pe bandă?".

„Bolnavii" nu sînt alţii decît... peşti, mai precis crapi! Printre ei se răspîndeşte o boală numită hidropizie, care aduce mari pierderi economiei piscicole. Incepînd din anul 1959, boala este combătută cu bune rezultate la noi în ţară, prin injectarea tuturor crapilor din unele heleşteie. Injecţia li se face printre solzi, în pîntece. Metoda duce la o creştere importantă a productivităţii de peşte la ha de heleşteu!

★

Descoperirea unor vieţuitoare ciudate în provincia Kueiciu a pus în mare dificultate pe specialiştii chinezi. Aceştia le-au studiat comportarea, înfăţişarea, au avut un îndelungat schimb de păreri, fără a reuşi să le afle originea. Anatomia lor e fantastică: cele cîteva exemplare capturate, au aripi lungi. Nu vă grăbiţi să le categorisiţi printre păsări: ele au capul şi chipul de maimuţă şi scot adevărate răgete de... tigru!

PLANTE MEDICINALE

Peste 300 plante medicinale împodobesc plaiurile ţării noastre.

Timp de mii de ani, oamenii au crezut că „buruienile de leac" au puteri misterioase. Ei le-au folosit la vrăji şi descîntece, le-au aplicat uneori în cazuri cu totul contraindicate.

Prin cercetări îndelungate oamenii de ştiinţă au dezvăluit tainele ascunse ale plantelor medicinale şi au făcut cunoscut minunatele lor însuşiri vindecătoare.

Din pămînt, apă şi aer, cu ajutorul energiei solare plantele medicinale adună şi prepară substanţe medicamentoase denumite **principii active**. Unele plante, ca de exemplu **urzica, menta** adună substanţele medicamentoase în frunze, altele, cum ar fi **macul roşu, teiul, albăstrelele** le string în flori. **Păpădia, cicoarea, ciuboţica cucului** şi multe alte plante medicinale înmagazinează aceste substanţe în rădăcini. **Măcieşul, afinul, porumbul** îşi concentrează principiile active în fructe. Sînt şi numeroase plante medicinale — ca **sunătoarea, pelinul, troscotul** — de la care se adună planta întreagă, fără rădăcină, întrucît au răspîndite peste tot substanţele vindecătoare.

Muşeţelul şi **coada şoricelului** îşi datorează însuşirile unui ulei volatil de culoare albastră, fixat pe flori ca nişte picături de rouă. Acest ulei conţine o substanţă numită **azulen**, care are proprietăţi vindecătoare în unele boli de stomac, dureri de gît.

Multe plante printre care: **pelinul, sunătoarea, ienuperul** au darul de a distruge microbii şi de la distanţă. Uleiurile eterice pe care le conţin aceste plante se răspîndesc în aer ca nişte proiectile invizibile, atacă microbii întîlniţi în cale, distrugîndu-i cu înverşunare. De ce oare aerul din pădurile de brad este atît de sănătos? Mireasma îmbătătoare din aceste păduri nu constituie un simplu parfum, ci este un puternic medicament care nimiceşte microbii nevăzuţi.

Cercetările ştiinţifice au stabilit că multe fructe şi legume au însuşiri antibiotice. **Usturoiul, ceapa, hreanul** stimulează pofta de mîncare şi au preţioasa însuşire de a distruge microbii.

Unele plante, ca de pildă **cimbrişorul, frunzele de patlagină, florile şi frunzele de nalbă de pădure, de podbal** se folosesc pentru liniştirea tusei şi în tratarea bronşitelor.

Să acordăm toată atenţia şi culegerii **fructelor de măceş**, întrucît ele sînt bogate în vitamine. Afinele, folosite atît proaspete cît şi în stare uscată, au proprietăţi antiseptice şi se întrebuinţează în diferite boli de stomac.

CORNELIU CONSTANTINESCU
Farmacist

SFATURI PENTRU FOTOAMATORI

Multe dintre amintirile frumoase ale vacanţei pot fi „imortalizate" prin fotografiere. Albumul personal de fotografii poate fi îmbogăţit cu scene din tabără, cu instantanee comice, cu crîmpeie din natura minunată a patriei noastre, cu obiective industriale şi monumente istorice, cu chipurile dragi ale prietenilor vechi şi noi. In acest articol vrem să vă sfătuim cum puteţi realiza toate acestea la un nivel corespunzător, ce expunere puteţi folosi în timpul zilei la soare şi la umbră, pe timp ploios, precum şi la lumină artificială. Tabelele pe care le indicăm sînt calculate pentru filme cu sensibilitatea 17/10° DIN.

Iată mai jos un tabel pentru fotografii în aer liber cu cele mai folosite expuneri în timpul lunilor de vară, între orele 10 şi 18.

Imaginea care urmează a fi fotografiată	Diafragma					
	2,8	4,5	5,6	8	11	16
Platouri în plin soare pe munţi, plaje, stînci puternic iluminate...	—	1/1000 sec.	1/500 sec.	1/250 sec.	1/100 sec.	1/50 sec.
Străzi luminoase, pieţe luminoase, scene de sport, coloană excursionistă în plin soare.	1/1000	1/500	1/250	1/100	1/50	1/25
Scene de stradă, edificii, peisaje, persoane în grup în plin plan...	1/1000	1/500	1/250	1/100	1/50	1/25
Monumente, detalii, persoane în umbră...	1/250	1/100	1/50	1/25	1/10	1/5
Grupuri sub pomi.	1/100	1/50	1/25	1/10	1/5	1/2
Persoane aflate în interior, luminate prin fereastră...	1/50	1/25	1/10	1/5	1/2	1

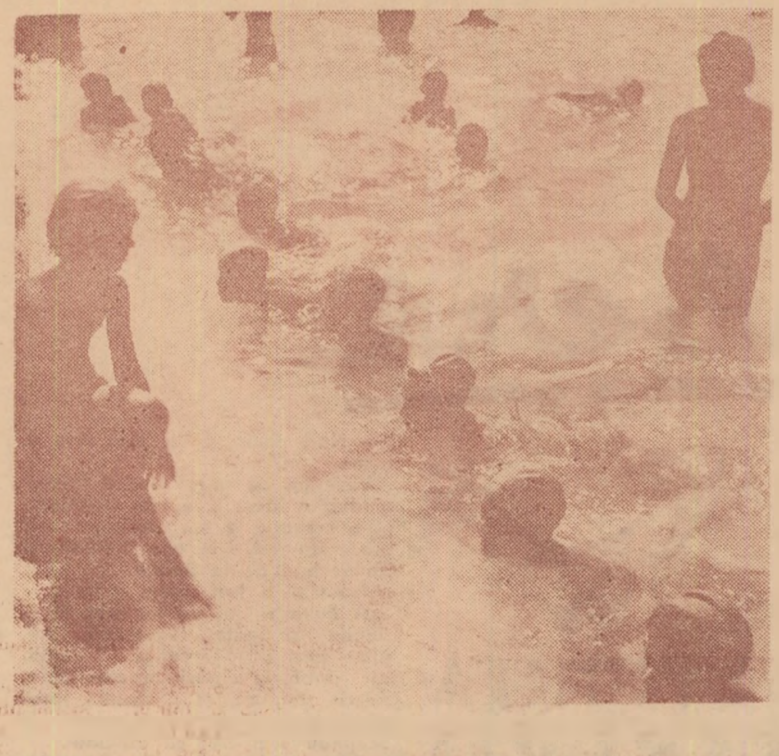
Pentru fotografii în timpul nopţii, care se fac la lumina becurilor artificiale prevăzute cu reflector (pîlnii de reflectare din metal lucios sau, în cel mai rău caz, improvizate din carton lucios) este bine să folosiţi filme cu sensibilitatea mărită, de 21/10° DIN. Iată mai jos şi un tabel cu timpul de expunere şi puterea lămpilor pentru anumite distanţe:

Puterea lămpii	Distanţa în m. socotită de la lampă la subiect							
	0,5 m	1 m	1,5 m	2 m	3 m	4 m	5 m	diafragma
25 waţi	1/2 sec	1 sec.	2,5 sec	5 sec.	10 sec	20 sec	40 sec	4,5
40 waţi	1/4	3/4	1,5	3	8	16	32	4,5
60 waţi	1/5	1/2	1	2,5	5	10	20	4,5
100 waţi	1/10	1/5	1/2	1	2,5	5	10	4,5
200 waţi	1/25	1/10	1/5	1/2	1	2,5	5	4,5

Dacă aveţi un film de sensibilitate mijlocie (17/10° DIN) puteţi folosi un bec obişnuit de 75-100 waţi prevăzut cu con reflector. Este preferabilă folosirea trepiedului. La puterea de 100 waţi şi la diafragma 1:8, expunerea se face de cca 3 secunde.

In cazul cînd doriţi să fotografiaţi pe ploaie, ca primă precauţie trebuie să feriţi obiectivul de picături. O singură picătură aşezată pe el strică în cea mai mare parte claritatea imaginii. Folosiţi pe cît se poate oglindirea monumentelor sau a persoanelor în ochiurile de apă. Imaginile acestea sînt de mare efect. Pentru o diafragmă de 4,5 expunerea va fi de 1/25-1/10 secunde, la un film de 21 DIN. Pentru edificii iluminate seara, pe timp ploios sau după ploaie, folosiţi diafragma de 4,5 şi expunerea în jurul a 5 secunde.

Clişeele cu imagini din timpul ploii se developează fără contrast iar hîrtia pentru copiere cea mai indicată este aceea cu granulaţie fină!

CUPA „SCINTEII PIONIERULUI"

START!

Risetele și chiotele prezente mai tot timpul la bazinul de înot acum s-au terminat. E liniște. Pionierii concurenți, așezați pe serii își așteaptă emoționați rîndul. Pionierii spectatori urmăresc cu atenție fiecare înotător. Cîteodată liniștea este spartă de strigăte, de îndemnuri.

— Hai, Grigore! Bine, Ovidiu!

— Ți-am spus eu, comentează în șoaptă cineva, că Ion Constantinescu cîștigă? Il știu eu bine...

La bazin urmează o nouă serie. Din nou pronosticuri, din nou rezultate.

— Atențiune! Atențiune! Urmează finala pe tabără.

Și șase trupuri frumos bronzate se aruncă cu avînt în apă, înaintează și...

— Dragi pionieri, astăzi, a avut loc faza pe tabără a concursului de natație dotat cu Cupa „Scinteii pionierului". Iată rezultatele finalei, iată reprezentanții noștri pentru faza raională. Locul întîi, Grigore Nedelcu, cu timpul de 1'34", locul doi, Ion Ionce, cu 1'48", iar pe locul trei s-a clasat Ovidiu Mateescu cu același timp. Printre cele mai bune înotătoare sînt Gabriela Boim și Doina Golban. Cu toții vor apăra culorile taberei „Lacul Tei" din raionul 1 Mai. Le dorim succes.

Pionierii aplaudă, îi felicită pe învingători. Toți se strîng în jurul „reprezentanților", le dau sfaturi pentru viitor.

Anul acesta la faza pe tabără au participat peste 50 de pionieri. Și acesta e un succes. Mulți dintre ei au învățat abia anul acesta să înoate, se pregătesc să obțină distincțiile pionierești. Învățarea înotului, participarea la diferite concursuri și competiții îi apropie de ziua mult așteptată.

Evenimentul numărul unu în tabără a fost concursul de înot și rezultatele obținute sînt îmbucurătoare. 1'18" pe 50 m liber pentru Gabriela Boim e un succes. Este doborîrea propriului record. Doar pînă mai ieri abia „scotea" 1'30".

Le dorim tuturor succes.

GETA COSTIN

CE SA FIU?

Mulți pionieri, prieteni ai gazetei, ne vestesc că au absolvit cele 7 clase cu note bune. O dată cu aceasta ne scriu că s-au și gîndit ce meserie să învețe, ce vor face in viitor. Iată cîteva din scrisorile lor:

MINER

Sînt foarte bucuros că acum, după ce am terminat cele 7 clase, pot să învăț meseria care-mi place cel mai mult: vreau să fiu miner. Meseria aceasta m-a atras de cînd am aflat primele lucruri despre ea. Așa că, peste puțin, voi merge la Școala profesională mineră din Iacobeni, raionul Vatra Dornei unde, timp de trei ani, voi avea întreținere gratuită și toate condițiile ca să mi îndeplinesc visul.

GHEORGHE AMITELOAIE
comuna Crasnaleuca,
regiunea Suceava

STRUNGĂRIȚĂ

De mult m-a tot frămîntat gîndul asupra meseriei pe care să mi-o aleg. Voiam să învăț o meserie frumoasă, folositoare patriei. Și iată, acum m-am hotărît: voi învăța meseria de strungar. Sînt sigură că aceasta este una din cele mai folositoare meserii.

Aștept cu nerăbdare ziua cînd voi fi eleva unei școli metalurgice din regiunea noastră.

MIHAELA ROMAN
Școala medie nr. 2,
Năsăud

ELECTRICIAN

Din primul an în care am învățat fizica, am îndrăgit această materie. Apoi, electricitatea cu tainele ei m-a atras și mai mult. Azi, cînd a sosit timpul să-mi aleg drumul pe care voi merge în viață, m-am hotărît să devin electrician. Pentru aceasta, în toamnă mă voi prezenta la examenul de admitere, la Școala profesională „Electroputere" din Craiova.

ION NEMEȘ
comuna Siliștea Crucii
raionul Băilești

RICHTUITOARE

La fel ca mulți dintre colegii mei, m-am hotărît ca după absolvirea celor 7 clase să urmez o școală profesională, și anume voi învăța la Școala profesională de încălțăminte „Kirov".

Astfel, peste cîțiva ani mă voi număra și eu printre noile cadre calificate și voi ajuta cu munca mea la înflorirea țării noastre.

ANIȘOARA ANDRONE
București

Săptămîna care a trecut a fost bogată în competiții sportive. Atît în întrecerile desfășurate în țară cît și în întrecerile din străinătate, sportivii noștri au obținut victorii de prestigiu. Din îndepărtata Chină ne-a sosit vestea că echipa de handbal a orașului București a obținut din nou o mare victorie în cadrul turneului pe care îl întreprinde în Extremul Orient. De data aceasta este vorba de victoria obținută în capitala Republicii Populare Chineze, Pekin, asupra echipei Armatei Populare de Eliberare. Scorul intîlnirii a fost 12—7 (5—3)

Fără îndoială, că mulți dintre voi, cei care locuiți în București ați participat sîmbătă și duminică la campionatele republicane de juniori ce s-au desfășurat pe stadionul Republicii. La această mare sărbătoare sportivă, la care au participat peste 300 de juniori și junioare, în cele două zile de concurs, s-au realizat performanțe promițătoare pentru atletismul romînesc. Desigur, noul record republican de juniori categoria I-a de 51,58 m realizat de elevul Decebal Gheorghiu din Bacău la aruncarea ciocanului, se situează în fruntea tuturor celorlalte performanțe obținute. Pentru comportarea frumoasă și dîrzenia de care au dat dovadă în întreceri, merită felicitări și Anta Gurău, „Progresul"-București (disc); Eliade Simion, Dinamo-București (lungime) și Aurora Mihăilescu, U.T.A. (înălțime)...

Pe cluburi și asociații locul I la actuala ediție a revenit Clubului Sportiv Școlar-București, ai cărui sportivi au realizat 289 de puncte.

Nu putem încheia cronica fără să vorbim cîteva cuvinte și despre confruntarea cicliștilor noștri cu cicliștii belgieni. Victoria cicliștilor romîni ne bucură cu atît mai mult cu cît ea a fost obținută în fața unor rutieri de valoare cum ar fi Willy Monty din echipa olimpică a Belgiei și Gerard Bouvry, component de bază al formației belgiene care va participa la campionatele mondiale de ciclism. Atît Gabriel Moiceanu, cîștigătorul acestor confruntări, cît și Gheorghe Radulescu și Vasile Dobrescu, s-au dovedit superiori oaspeților atît ca valoare cît și ca putere de luptă.

In tabăra de la Sinaia a Ministerului Invățămîntului și Culturii au venit pionierii din multe sate și orașe ale patriei. Veselii pionieri au și început să joace diferite sporturi. Detașamentele 6 și 7 au făcut două echipe de fotbal. Tovarășele instructoare Marika Dellanis și Sofia Rădulescu au aranjat un meci de fotbal între aceste două echipe. După un meci dramatic în care învingătorilor li se oferea ca „trofeu" o pungă de bomboane, meciul a fost cîștigat de echipa detașamentului 6, cu 2—0 (1—0), prin punctele înscrise de Russe.

A arbitrat foarte corect tovarășul profesor Iancu Mergiani

Școli care vă așteaptă

Viitori strungari, lăcătuși mecanici, sudori, vă așteaptă școlile profesionale din:

Regiunea Bacău, Roman, Școala profesională de ucenici a uzinei „I.M.S.".

Regiunea București, București, Școala profesională de ucenici „Clement Gotwald".

Regiunea Constanța, Medgidia, Școala profesională de ucenici I.M.U.M.

Regiunea Craiova, Craiova, Școala profesională de ucenici a uzinei „7 Noiembrie".

Regiunea Galați, Galați Școala profesională de ucenici a Șantierului Naval.

Regiunea Hunedoara, Lupeni, raionul Petroșani, Școala profesională de ucenici exploatări miniere.

Regiunea Pitești, Ștefănești, raionul Pitești, Școala profesională de ucenici a uzinei „Vasile Tudose".

Regiunea Stalin, Săcele, raionul Codlea, Școala profesională a uzinei „Electro-precizia".

Regiunea Timișoara, Arad, Școala profesională de ucenici a uzinei „Gh. Dimitrov", Reșița. Școala profesională de ucenici a Combinatului metalurgic.

Viitori croitori, cizmari, țesători, blănari, vă așteaptă școlile din:

Regiunea Bacău, Buhuși, Școala profesională de ucenici pentru industria ușoară.

București, Școala profesională de ucenici pentru industria bunurilor de consum.

Regiunea Cluj, Turda, Școala profesională de ucenici pentru industria ușoară.

Regiunea Stalin, Mediaș, Școala profesională de ucenici pentru industria ușoară.

Regiunea Timișoara, Timișoara, Școala profesională de ucenici pentru industria bunurilor de consum.

Regiunea Autonomă Maghiară, Tg. Mureș, Școala profesională de ucenici pentru industria bunurilor de consum.

Viitori agricultori, mecanici agricoli, crescători de animale vă așteaptă școlile din:

Regiunea Baia Mare, Carei, Școala profesională de ucenici agricoli — Satu Mare, Școala profesională de ucenici zootehnicieni.

Regiunea Bacău, Tg. Neamț, Școala profesională de ucenici mecanici agricoli.

Regiunea București, Alexandria, Școala profesională de ucenici agricoli — Urziceni, Școala profesională de ucenici mecanici agricoli.

Regiunea Cluj, Ciumbrud, raionul Aiud, Școala profesională de ucenici viticoli — Huedin, raionul Huedin, Școala profesională de ucenici agricoli.

Regiunea Constanța, Mărculești, raionul Fetești, Școala profesională de ucenici mecanici agricoli.

Regiunea Craiova, Balș, Școala profesională de ucenici mecanici agricoli — Caracal, raionul Caracal, Școala profesională de ucenici agricoli.

Regiunea Galați, Focșani, Școala profesională de ucenici agricoli — Odobești, raionul Focșani, Școala profesională de ucenici viticoli.

Regiunea Hunedoara, Galițiu, raionul Alba, Școala profesională de ucenici crescători de animale.

Regiunea Iași, Huși, raionul Huși, Școala profesională de ucenici mecanici agricoli.

Regiunea Oradea, Salonta, Școala profesională de ucenici agricoli.

Regiunea Ploești, Filipești Tirg, Școala profesională de ucenici mecanici agricoli.

Regiunea Suceava, Botoșani, Școala profesională de ucenici mecanici agricoli — Rădăuți, Școala profesională de ucenici crescători de animale.

Regiunea Timișoara, Ortișoara, raionul Timișoara, Școala profesională de ucenici mecanici agricoli.

Regiunea Autonomă Maghiară, Sf. Gheorghe, raionul Sf. Gheorghe, Școala profesională de ucenici mecanici agricoli.

— Ce excursie minunată!
— Stați! Să vă pozez îndată... Nu mișcați acum, copii!...

(Zice însă Tic, șiretul):
— Vezi, să iasă și librețul, Că prin el sîntem aci!

VESELIE în tabere

De la munte la mare

Intotdeauna, vraja copilăriei încîntă inima. Vlăstare suave, copiii se bucură de lumina vieții, fie primăvară, fie vară, fie toamna sau iarnă. Dar, cine nu știe că lumina verii este cea mai prielnică sănătății lor ? Ei o știu mai bine decît oricine.

De la munte la mare, de la mare la munte, nu numai la poalele Carpaților sau la țarmul Mării Negre, și-au deschis aripile corturile și vilele taberelor pionierești.

In prima zi la Sinaia, Marian, unul dintre pionierii cei mai mici înșira pe hîrtie, trist, mărgelele slovelor : „Dragi părinți, am ajuns cu bine. Mi e dor de-acasă. Inca n-am intrebat cînd plecăm de aici. Tare aș vrea să vin mai repede acasă !". Nefamiliarizat cu viața de tabără, ducea dorul de casă. Dar, nici n-a terminat bine de scris că iată-l chemat la adunare. Adunare ?... Da, dar de un soi deosebit : adunare pentru plecarea în excursie.

Și au plecat. Urcuș și aer ozonificat, cărări umbrite, poenițe cu multicolore flori, fragi, șopot de izvoare și ferigi. Intr-o poeniță o surpriza : pîna se odihnesc participa la un concurs de ghicitori. Ion Peiciu, Alexandru Peteulescu, Ghiță Aurel și Petre Lefter din detașamentul II s-au evidențiat în mod deosebit.

Au ajuns la cabana. Aici dă peste ei primul „necaz" : ploaia. Ce ne facem ?

— Ce să ne facem ? Stăm în cabană și citim basme. Și tovarășa instructoare, prevăzătoare, a scos cartea de basme din servietă și-a început să le citească. Răpăit de ploaie pe acoperiș, fire ațoase de ploaie trecînd vertical spre iarba din poiană, păduri încețoșate de pînza ploii, munți cu vîrful pierdut în cîlții norilor... iar glasul tovarășei instructoare parcurge basmul. Marian ascultă, ascultă. Aici natura pare facută special pentru a se citi basmele. Poate pe aici s-au petrecut cele spuse în ele. La un moment dat : toc-toc, în ușa. Cine să fie ?

— E voie ? se aude un glas. Cei mai mici se uită unii la alții și se cred de mult în lumea basmelor. Cine să fie : Făt-Frumos sau Smeul ?

— Poftiți, raspunse tovarășa instructoare. Pe ușa se ivește un om cu pușca de vînătoare la spinare și cu cornul la șold. A făcut semn că păstrează liniștea și s-a așezat pe bancă să asculte basmul împreună cu pionierii.

— Eu sînt pădurarul Carpaților, le-a spus mîndru, la sfîrșit. Bine ați venit în pădurea mea! Imi plac și basmele și copiii. Mai poftiți pe aici.

Dar ploaia se oprește. Iese soarele orbitor și după o oră parca nici n-ar fi plouat. Se încinge un meci de fotbal în poiană în care Marian fuge ca un titirez.

Timpul trece și iată-i întorși în tabără. E de la sine înțeles că veselia lor nu s-a terminat încă. După o excursie plăcuta, o masă plăcută, iar după-masă împărtășirea impresiilor unul altuia...

...Acestea sînt amintiri dintr-o singură zi de tabără.

Marian este acum unul dintre cei mai cunoscuți pionieri din tabăra lor. Cînd are timp cară lemne cu cărucioruI la bucătărie, drege jucăriile stricate ale colegilor lui, se duce la baie primul cînd e apa gata, nu-i place gălăgia în sala de mese și la fiecare meci înscrie cîte un gol.

Așa de mult s-a obișnuit cu viața de tabără, încît, într-una din zile, înșira pe hîrtie cu totul altfel de mărgele pentru cei de acasă: „Dragi părinți, pe aici este tare frumos. Mă joc mult, am multi prieteni. Ce rău îmi pare că zilele au trecut așa de repede ! O sa-mi fie tare dor de Sinaia".

Frumusețea vieții de tabără, lumina soarelui, veselia copiilor, grija partidului pentru ca ei să crească cetățeni sănătoși ai patriei înscriu amintiri de neuitat, în inimile copiilor care-și petrec astfel zilele de vară pe tot meleagul, de la munte la mare, de la mare la munte.

GH. TRANDAFIR

VEVERIȚA TABERII

Veverița sprintenă și voioasă, auzind glasul, ca de clopoței, al pionierilor veniți de ieri în tabără, a fost atrasă, ca vietate curioasă ce se află, spre ei.

Sărind din brad în brad cu saltul acrobatic știut, a ajuns chiar în curtea taberii. A coborît pe cea mai joasă creangă, s-a prins cu coada de ea, s-a rotit și-a sărit pe cea de deasupra, socotind că nimeni n-o vede și se poate zbengui în voie.

Dar, nu era tocmai pe gîndul ei. Pioniera de gardă la drapel o zărise. S-a ghemuit atentă să nu fie zărită. Vedea pentru prima dată o veveriță.

Ce ochi ageri și expresivi ! Mustățile i se mișcă de parcă rîde mulțumită de propriile-i acrobații. Dar coada ? Faimoasa coadă a veveriței se leagănă-n sus și-n jos ca o flacără. Ce elegant sare veverița din creangă-n creangă, făcîndu-și vînt cu coada, ce rapid se cațără pe trunchi în sus !

Suie, coboară, iar suie, iar coboară cu o iuțeală uimitoare.

— Veveriță, își zise în sine Sanda, pioniera de gardă. Ce drăguță !

Îi părea rău că n-are cui s-o arate. Era vremea somnului de după-amiază și pionierii toți se aflau în dormitoare.

— Nu-i nimic, poate mai vine și mîine.

Veverița, de parcă i-ar fi înțeles gîndul, a făcut o ultimă acrobație pe-o creangă și s-a aruncat în alt brad, zburînd prin aer și luîndu-și rămas bun de la Sanda.

Aceasta a fost prima întîlnire.

A doua zi, într-un moment liber, Sanda i-a agățat, legate cu ață, niște nuci pe-o creangă. Veverița, nici vorbă, le-a găsit repede. Chiar descoperitoarea ei a văzut-o spărgîndu-le în dinți una cîte una și scoțîndu-le miezul cu abilitate.

De atunci veverița era oaspete foarte frecvent în brazii taberii. A început să coboare chiar pe pămînt. Dar și pionierii au fost tare atenți cu ea : în fiecare zi îi agățau porția de nuci pe creangă. Nu s-a întîmplat măcar o dată să le fie refuzată, ceea ce dovedea că și ea se purta foarte atent cu pionierii. Ba, mai mult : simțise că le plac salturile ei prin brazi și fagi, așa că făcea zilnic spectaculoase acrobații de circ. La sfîrșit, privea la ei zîmbind din mustăți făcea cîteva reverențe, se prindea cu coada de-o creangă mai înaltă și făcînd saltul cel mai mare din întreg numărul „de circ", pierea în umbra pădurii.

Așa era veverița. În lipsa ei, Sanda încerca s-o suplinească. Au poreclit-o chiar „veverița taberii"... ceea ce îi era pe plac și ei încercînd s-o imite.

Se prindea cu mîinile de o creangă, se ridica în mîini, se prindea de altă creangă, făcea salturi înainte... mă rog, veveriță în lege.

Ce e drept, uneori în loc să nimerească pe creanga țintită, nimerea pe... pămînt. Gimnastica spectaculoasă a micuței artiste a pădurii nu era prea ușor de imitat. Dar Sanda a rămas, oricum, tot „veverița taberii", ceea ce o flata nespus, iar pentru ceilalți era încă un prilej de bucurie.

G. V.

Cel mai bun fotbalist

„Zero-zero" nu e scor !
Fotbaliștii trag de zor :
jos, colț dreapta,
jos, colț stinga,
sus, păianjen... Dar nătinga,
mingea, cît de furtunoasă,
nu se odihnește-n plasă.
Au portarii-n bolți convexe
formidabile reflexe.

Dar, din zece-naintași
cel mai mic e mai poznaș
Iute-ar fi ca un spirnel :
ghetele-s prea mari de el.
Mingi ar trage cît o sută
dar puterea nu-l ajută.
Uite-n fine,
mingea vine
drept spre el cu ager zbor...
El ochește binișor,
trage tare și de zor...
...gheata-i scapă din picior.
Și, țîșnită ca din flintă,
a făcut din minge țintă
căci, lovind fără ocol,
a trimis-o drept în gol.

Mingea-n plasă, iar portarul
își înghite jos, amarul
căci in loc de minge, iată,
derutat, plonja pe gheată.
Micu-naintaș explică :
— „Gheata, nefiind prea mică,
eu mi-am calculat, să vezi,
pe portar să-l derutez".

GH. D. VASILE

Plaja celor mici

Pășesc cu grijă iar pe plajă,
ca Gulliver în Lilliput :
sub ochii mei lărgiți de vrajă
piticii oare-au apărut ?

Parcă desprinși din zori,
s-avîntă
copiii — gingașe păpuși,
pe țărmul unde marea cîntă
în fulguiri de pescăruși.

Îmbietoarele nisipuri
sub trupurile mici s-aștern
și-adie briza peste chipuri
cu șopotu-i duios, matern.

Sorb lacomi vînturile mării,
zvonind în armonii de stup
din zori în purpura-nserării
cu bronzul soarelui pe trup...

M-aplec spre lumea lor zglobie
și-o văd cum navighează-n larg,
sub flamura ce, purpurie,
e ca o pînză de catarg.

CONSTANTIN SCRIPCA

La mare

Au răsărit pe malul mării corturi
Ca niște mici și albe jucării
Din care ies în zori pe plajă-n
șorturi
Voioase fete, alergînd zglobii.

Nisipul ud se-afundă sub picioare
Fug valuri dantelate-n depărtări
Spre locul unde-n zbatere din mare
Rotundul soare suie peste zări.

Plutind pe creste pescărușii țipă,
Adie briza cu miros sărat...
Scriu fetele-n nisip: „Frumoasă
clipă !"
Iar marea le răspunde: „Adevărat".

Dar clipa asta fără voi, bogată,
S-ar fi ascuns în sacul cu povești,
Căci doar atunci e clipa minunată
Cînd frumusețea poți să i-o
trăiești".

IOANA ZAMFIR

GHICITORI DIN TABĂRĂ

Nu e ceas deșteptător
Nici cocoș cu glas sonor,
Totuși cîntă foarte tare
Sculînd tabăra-n picioare ?
(Trompeta)

Uite, moșul înșubat
Calcă rar și legănat ;
Deși nici o boală n-are,
Bombăne mereu că... moare !?
(Ursul)

Oglinjoară
Sprinteioară,
Cine vrea
Bea din ea,
Sau își dă, de dimineață,
Cu argintul ei pe față ! ?
(Pîrîul)

STELIAN FILIP

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", tel. 17.60.10, 17.61.00 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.